

උපේක්ෂා සේනානායක ලියයි

ප්‍රතිබිම්බ

6

මෙල්බර්න් සංචාරය සැලසුම් කරද්දී මගේ හිතේ ප්‍රධාන කරුණා දෙකක් තිබුණා. එකක් මෙල්බර්න් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්න ශ්‍රී ලාංකීය සිසුන් සංවිධානය කරන සිනමා උළෙලට මගේ අලුත්ම චිත්‍රපටය තිරගත කරන අතරේ ඔවුන් ඊට සමගාමීව පවත්වන වැඩිමුළුවේ ප්‍රධාන කථිකයා හැටියට සම්බන්ධ වීම වනෙම

දෙවැන්නේත්තුවේ හොඳ රැකියාවක නියැලීමට ඉන්නවා කියලත් එනෙ ඉන්න ආර්තියේ යාළුව කිව්විලද්දිනි ව ම ම ඉහුණු පොත පිරිලා හෙවිවත් මට හොයා ගන්න බැරවුණා. අතික දුලිති කියන්නෙ ප්‍රදර්ශන කාමයෙන් තොර කෙනෙක් නිසා එයා ඉහුණු පොතේ ඉන්න විදියක් නැතැ කියලා මට ආර්තී කොව්ව්වත් කිව්වා. එත් මං එයාට හො- ගන්න පුළුවන් නැම විදියකටම හෙව්වා. අන්තිමට

කියන තත්වේට වැටීමට තිබුණ නිසා සැබෑ කතාව දැනගන්න මට පුදුම උවමනාවක් තිබුණා මං අපේ අම්මගෙන් මාතලේ යන තැම සැරේකම ඔය ගැන අහනවා.

උපේක්ෂා සේනානායක ලියයි

අතුල උපේක්ෂා කළුසෙල්ල ගේ සිතුවමක්

“අැයි පුතා, ඔයා ඒකෙන් චිත්‍රපටියක් හදන්නද? අනේ මේ මගේ මැරුව්ව අහිංසක නංගිට පාඩුවේ ඉන්න දෙන්න පුතා” කියලා අපේ අම්මා නැගිටිලා යනවා. ආර්තී පෙනුමෙන් එයාගෙ අප්පච්චි වගේමලු ඒ කියන්නෙ ගැටලේ ගෙදර බාප්පා වගේ. ඒත් ආර්තීගෙ නැම ගුණංගයක්ම අපේ පුංචි අම්මගෙ වගේමයි කියලා අම්මා නිතරම කියනවා. අම්මාත් අපේ මාමලාත් ආර්තී ගැන පුදුම සෙවිල්ලකින් තිටියේ වියාට මාස තුනක්වත් නැතැලු අපේ පුංචි ගැටලේ වලව්වේ සොල්දරේ වල්ලිලා මැරෙනකොට, පුංචි කාලෙ නැම ඉස්කෝලෙ නිවාඩුවකටම අපේ අම්මා ගිහින් ආර්තීව කොනොම හරි එක්කත් එනවා. ආර්තී පොඩි කාලෙ ඉඳත්

කොලපුවකට වතුර පුරවලා ඒ මල් ඒක පා- වෙන්න ඇරලා ආර්තී පුදුම සතුටක් දැබුවා. ඒ වෙලාවට ආර්තීගෙ මුණට ලා අච් රැල්ලක් වැටීමට වියාට මට පෙනුණෙ පුංචි සුරංගනාවියක් වගේ. හිනා වෙනකොට ආර්තී හරිම ලස්සනයි. මල් කොලපුවට එබ්ගෙන හිනාවෙන ආර්තීව දැක්කම අපේ අම්මගෙ ඇස් වලට කඳුලු පිරෙන්නෙ ඇයි පිය සලන වේගෙන්.

“අනේ දෙයියනේ ගංගාට මේ කෙල්ලගෙ

අනේ දෙයියනේ ගංගාට මේ කෙල්ලගෙ හුරතල් බලන්න වාසනාව නැතිවුණානෙ

තමයි ඒ අය එවපු ආරාධනා පත්‍රයෙ තිබුණේත්. ඒ පරිසරයෙදී මට ප්‍රධාන වර්ග දෙකක සිසුන් හමුවෙන බව මං අනුමාන කලා. එක වර්ගයක් තමයි උපන් දා සිට හෝ කුඩා වයසේ සිට ඕස්ට්‍රේලියාවේ හැදී වැඩුණු වඩාත් නිදහස් මතවාදයක් බො- හොම පහසුවෙන් මනස තුල දරා සිටින දරුවන්. අනික් වර්ගය ලංකාවේ හැදී වැඩීම උසස් අධ්‍යාපනය ලබාගන්න ඒ රටට ගිය තම මතවාදය නිදහසේ ප්‍රකාශ කරගන්න තමන් සම්මත අරගල කරන දරුවන්. ඔය ඇරැඹු කොට තව කුඩා කුලක වලට අයත් දරුවෝත් ඇති. හො- හොම හමුත් ප්‍රමිතියට මේ කටයුත්තට අනුග්‍රහය දක්වන්නෙ මෙල්බර්න් වල සිටින වන ප්‍රකාශ ශ්‍රී ලාංකීය ව්‍යාපාරිකයෙක්. ඔහු මගේ පාසල් සගයෙක්, ඒ විතරක් නෙමේ පාසල් විදේදී මා සමඟ චිත්‍රපට ඡායා වල හොඳට රස්කියාදු වෙව්ව මගේ හිත මිතුරෙක්. සාරාංශ ගෙ හිතේ ලංකාවේ ඉන්න කාලෙත් තිබුණා මාත් එක්ක එකතු වෙලා චිත්‍රපටියක් කරන හිතෙත් සාරාංශ විදෙස් ගත වුණේ මං පලවෙති චිත්‍රපටිය කරන්නත් කලින් ඒක බලපු දවසේ ඉඳත් සාරාංශ නිතරම කිව්වේ

“මමං ඉඳුවර, කවද හරි මං උමේ ගිල්ලි එකක් ගොඩ දානවා, අපි තාම මේ යංතං ඔළුව උස්සගෙන එන කාලෙ, ඔළුව උස්සපු ගමන් අපි දෙන්න එකතු වෙලා හදමු මමං. නියම ගිල්ලි එකක්”

නිතරම සාරාංශ මට එනේ ඉඳත් හොඳ පොත් , චිත්‍රපටි තැපෑලෙන් එව්වා. කල්තා ගෙ තැම පොතක්ම වගේ මට හොයලා එව්වේ සාරාංශ ඒ දේවල් බැලුවම සාරාංශගෙ හිතේ තියෙන චිත්‍රපටියේ සීමා මායිම් මොනවද කියලා මට හිතාගන්න පුළුවන් වුණා. හොඳම වුණත් මේ මෙල්බර්න් සංචාරයේ අනෙක් අමුණු වුණේ මං මේ දවස් වල අලුතෙන් ලියන තිර පිටපත ගැන සාරාංශ එක්ක සාකච්චා කිරීම. සාරාංශ මට හවිහින්න කුඩා නිවාස එකකයක් වගේම මෝටර් රියකුත් ලැස්සිති කරලා තිබුණා.

ආර්තී මට දෙන්න පුළුවන් උපරිම හොඳ තොරතුරු හොයලා දුන්නා.

ආර්තීගෙ අම්මා, ඒ කියන්නෙ අපේ පුංචි අම්මා හරිම අවාසනාවන්ත විදියට පීච්නේ නැති කරගත්තු අසරණ ගැහැණියක්. අපේ පුංචි අම්මා හරිම අහිංසකයි කියලා නැදැයො එකතු වෙව්ව තැත් වලදි කටාවෙනවා මං අනලා තියෙනවා. බණ ගෙදරකදී හරි මළගෙදරකදී හරි කට්ටිය එකතු වුණාම අදටත් ප්‍රධාන මානාකාරී වෙන්නෙ අපේ පුංචි අම්මා තමයි. පුංචි අම්මගෙ මරණය පිටුපස තිබෙන කටාව, එතෙක් මෙතෙක් කැලී එකතු වෙලා මිනිහෙක් කාක්කො හත් දෙනෙක්ව වීමකෙ කරා

පුළුමාකාර ගති ගුණ තිබිව්ව ලමයෙක් අපේ සීයා එයාට දැක්වුවේ පුදුමාකාර ආදරයක්. සීයාගේ එක කකුලක් උඩ මාවත් අනෙක් කකුල උඩ පුංචි ආර්තීවත් තියාගෙන ඉස්සර කාලෙ රජ කටා වගේම බණ කටාත් කියලා දෙනවා. මොනව හරි සෙල්ලම් බඩුවකටවත් මායි ආර්තීයි කවදාවත් රණ්ඩුවෙලා නැතැ. මොකද වියා කවදාවත් තරඟ කරපු ලමයෙක් නෙමේ වියා ලග තියෙන නැමදේම මට දිලා ආර්තී මිදුලෙ වැටීමට තියෙන සේපාලිකා මල් එක්ක සෙල්ලං කරනවා. යංතං ඉර වලිය වැටිව්ව උදේට මිදුල පුරා තියෙන මල් ඔක්කොම එකතු කරලා පොඩි මැටි

හුරතල් බලන්න වාසනාව නැතිවුණානෙ” කියලා අපේ අම්මා කඳුළු පුරෝගෙන ගිහිං ආර්තීව වඩාගෙන මිදුලට බිහිනවා. අපේ පුංචිගෙ නම ගංගානි. ගැමේම කිව්වේ ගංගා කියලා. ආර්තීයි මායි අතරේ තිබ්බේ මාස කීපෙක වෙනසක්. අපේ අම්මාට මාව ලැබීම මාස කීපෙකින් පුංචිට ආර්තීව ලැබීම මං ඉප- දෙනකොට විශාල දරුවෙක්ව හිටපු නිසා අපේ අම්මා දුෂ්කර දරු පුසුතිකයට මුහුණදීම තිබුණා. ඉතින් ආච්චිඅම්මා අපේ අම්මගෙ ආවතේව වලට තිරවෙලා හිටපු නිසා ගැටලේ ගෙදර ආච්චිට ඒ කියන්නෙ ආර්තීගෙ අත්තමිමට කියලා තියෙනවා ගමේ ගෙදරකින් කෙල්ලක් හොයලා දෙන්න කියලා පුංචිගෙ